

Nr: 2025-127338

Het College van Beroep voor de Examens,

mr. M.H.E. Mathon, voorzitter, dr. F.T. Groenwegen, en R.V. van Beek, leden

BESLISSING inzake het beroep van [REDACTED] hierna te noemen “appellant”, ingesteld bij schrijven van 15 augustus 2025, tegen de beslissing van 14 augustus 2025 van de BSA-commissie, namens de decaan van de Faculteit Economie en Bedrijfskunde, hierna te noemen “verweerder”, waarbij het verzoek van appellant om uitstel van de BSA-voortgangsnorm is afgewezen, waardoor appellant een negatief Bindend Studieadvies (hierna: BSA) is toegekend voor de bacheloropleiding Actuariële Wetenschappen.

I. Ontstaan en loop van het geding

Bij besluit van 14 augustus 2025 heeft verweerder het verzoek van appellant om uitstel van de BSA-voortgangsnorm afgewezen. Verweerder heeft aan appellant een negatief BSA uitgebracht omdat hij niet voldoet aan de opgelegde BSA-voortgangsnorm van het behaald hebben van 48 EC aan eerstejaarsvakken. Appellant heeft 36 EC aan eerstejaarsvakken behaald en voldoet daarmee niet aan de gestelde BSA-voortgangsnorm. Tegen dit besluit is het beroep van 15 augustus 2025 gericht. Bij schrijven van 18 augustus 2025 is verweerder verzocht om in overleg met betrokkene na te gaan of een minnelijke schikking tot de mogelijkheden behoort. Dit gesprek heeft plaatsgevonden op 20 augustus 2025, maar heeft niet geleid tot een minnelijke oplossing van het geschil. Het beroep is behandeld tijdens een zitting op 25 augustus 2025, alwaar appellant is verschenen. Namens verweerder is, middels digitale verbinding, verschenen [REDACTED], lid van de BSA-commissie.

II. Motivering

Standpunt van appellant

Appellant heeft zich blijkens de stukken en het verhandelde ter zitting, zakelijk weergegeven, op het volgende standpunt gesteld.

Appellant kan zich niet met het besluit verenigen. Appellant beroept zich op persoonlijke omstandigheden die zijn studiebelastbaarheid hebben beïnvloed, te weten ADHD en een aandoening van zijn partner, waardoor hij haar moest verzorgen. Appellant meent dat verweerder de feiten en omstandigheden verkeerd heeft beoordeeld en dat het besluit onjuistheden bevat. Appellant geeft aan dat hij pas in juli 2025 is gediagnostiseerd met ADHD, maar dat hij al wel eerder problemen heeft ervaren door de stoornis, welke invloed hebben gehad op zijn studieresultaten. ADHD is een neuro-ontwikkelingsstoornis waarmee men geboren wordt en niet iets is dat spontaan verschijnt en verdwijnt. Appellant acht het dan ook beledigend dat hem wordt tegengeworpen dat de ADHD geen impact zou hebben gehad op de periode voor de diagnose. Daarnaast is appellant van mening dat de informatie met betrekking tot de aanvang en invloed van de aandoening van zijn partner onjuist is. Appellant geeft aan dat zijn partner begin 2024 is gediagnostiseerd en is behandeld, maar dat zij later opnieuw in 2025 achteruit is gegaan. De eerdere diagnose en daarbij behorende uitdagingen waren dus al aanwezig vóór en tijdens de vroege stadia van zijn studie in september 2024. Appellant meent dat verweerder, hoewel de diagnose van hem pas laat kwam, een causaal verband had kunnen vaststellen tussen de persoonlijke omstandigheden en de behaalde studieresultaten.

Appellant meent voorts dat hij niet in staat is gesteld om zijn standpunten voldoende duidelijk te maken en niet is gevraagd om nadere, voor een goede beoordeling benodigde, bewijsstukken in te dienen, hoewel hij hiertoe bereid was als hem was aangegeven welke documentatie benodigd was. Voorts geeft appellant aan dat hij de stelling van verweerder met betrekking tot de hoeveelheid contactmomenten met de studieadviseur niet volgt. Appellant geeft aan dat de eerste bezoeken aan de studieadviseur niet verbonden waren met zijn persoonlijke omstandigheden. Nu appellant nog niet was gediagnostiseerd, geeft appellant aan dat hij niet wist wat hij destijds had moeten rapporteren aan de studieadviseur. Een melding had op dat moment geen voordelen gebracht, aangezien pas dankzij de professionele hulp van een psychiater de ADHD werd vastgesteld en appellant beter geïnformeerd

raakte over hoe hij zijn problemen kon benoemen. Het volgende bezoek aan de studieadviseur ging over het delen van de situatie van zijn partner. Het delen van deze persoonlijke problematiek heeft appellant zeer beperkt gedaan, uit privacyoverwegingen. Pas toen het steeds waarschijnlijker werd dat appellant de vereiste BSA-voortgangsnorm niet zou halen, heeft appellant openheid gegeven over zijn problemen en die van zijn partner aan de studieadviseurs. Appellant geeft aan dat de studieadviseur had aangegeven dat het niet nodig was extra afspraken te maken, kijkend naar het sterke dossier. Appellant meent dat hij de persoonlijke omstandigheden tijdig heeft gemeld, ook al heeft hij de problematiek met enige terughoudendheid gedeeld. Appellant stelt dat de beperkingen van de procedure hebben geleid tot een verkeerd begrip van zijn situatie. Appellant geeft aan bereid te zijn aanvullende documentatie te overleggen. Appellant verzoekt het beroep gegrond te verklaren en het besluit te vernietigen.

Standpunt van verweerder

Verweerder heeft zich blijkens het verhandelde ter zitting, zakelijk weergegeven, op het volgende standpunt gesteld.

De BSA-voortgangsnorm is vastgesteld op 48 EC. Nu appellant slechts 36 EC heeft behaald, voldoet hij niet aan de BSA-voortgangsnorm.

Volgens verweerder is de beslissing waartegen het beroep zich richt op juiste gronden genomen. Verweerder meent dat hij, mede wegens het achterblijven van een (tijdige) melding aan de studieadviseur, geen causaal verband vast kan stellen tussen de aangedragen persoonlijke omstandigheden en de behaalde studieresultaten, nu de studieresultaten van appellant gedurende het gehele academische jaar zeer wisselend waren. Appellant zou vanaf mei 2025 de zorg op zich hebben genomen voor zijn partner, echter zijn de resultaten vanaf die periode vergelijkbaar met de rest van het academische jaar. Nu de ADHD van appellant pas in juli 2025 is vastgesteld, is het niet mogelijk om de impact daarvan op de studieresultaten vast te stellen. De ADHD-stoornis zou dan ook geen impact hebben gehad op de studieresultaten. Ook gelet op de aangedragen bewijsstukken, is het niet mogelijk om vast te stellen in welke periodes er sprake zou zijn van omstandigheden die de studiebelasting hebben beïnvloed. Nu appellant geen tijdige melding bij de studieadviseur heeft gemaakt en geen contact heeft onderhouden met de studieadviseur, kan geen eenduidig verband worden vastgesteld tussen de studieresultaten en de aangedragen persoonlijke omstandigheden. Appellant behoorde het belang van een tijdige melding te kennen, nu hij hier meermaals op is geattendeerd. Verweerder geeft aan dat er twijfel bestaat of appellant in een volgend academisch studiejaar wel succesvol zal zijn, nu appellant geen concreet behandel- en studieplan heeft overlegd. Verweerder ziet dan ook geen reden om het bestreden besluit te herzien.

Het College overweegt als volgt

1. Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.
2. Ingevolge artikel 7.8b WHW geldt dat het instellingsbestuur aan een student een afwijzend advies met bindend karakter kan uitbrengen over de voortzetting van zijn studie binnen de bacheloropleiding. Dit artikel bepaalt tevens dat het instellingsbestuur nadere regels vaststelt ter uitvoering van dit advies.
3. De decaan van de Faculteit Economie en Bedrijfskunde heeft nadere regels gesteld betreffende het uitbrengen van studieadvies in de Onderwijs- en Examenregeling Bacheloropleidingen van de Faculteit Economie en Bedrijfskunde 2024-2025 (hierna: OER). Met betrekking tot het BSA is in artikel 6.3, deel A, van de OER – voor zover hier van belang – het volgende bepaald:

1. De decaan brengt aan iedere student van een voltijdse bacheloropleiding uiterlijk aan het eind van diens eerste studiejaar van inschrijving bindend advies uit over de voortzetting van de studie.
2. Om een positief studieadvies te krijgen, moet de student aan het einde van het eerste jaar van

inschrijving voor de opleiding, ten minste 48 EC van het studieprogramma van het eerste jaar hebben behaald. Studiepunten van vrijstellingen tellen niet mee tot een maximum van 12 EC.

3. Aan de student die een verzoek tot uitschrijving vóór 1 februari van het eerste jaar van inschrijving doet, wordt geen studieadvies als bedoeld in lid 1 uitgebracht. Deze regeling wordt eenmalig toegepast.

4. Voor studenten die zich vóór 1 februari uitschrijven uit het programma en het programma in het komende academisch jaar opnieuw beginnen, zullen behaalde studiepunten voor een vak uit het voorgaande jaar niet worden meegeteld voor de BSA.

5. De student die na afloop van het eerste jaar van inschrijving niet aan de norm heeft voldaan, ontvangt de schriftelijk mededeling dat de decaan voornemens is de student een negatief bindend studieadvies te geven. De mededeling wordt zo spoedig mogelijk na afloop van het laatste hertentamen van het eerste jaar van inschrijving aan de student gedaan.

6. Een negatief bindend studieadvies blijft achterwege, als de student via een verzoek tot uitstel aantoonbaar niet aan de norm te hebben voldaan als gevolg van persoonlijke omstandigheden, zoals gedefinieerd in artikel 6.4 lid 3.

7. In de - in lid 4 genoemde - mededeling wordt de student erop gewezen dat hij in geval van erkende persoonlijke omstandigheden uitstel van het negatief bindend studieadvies kan aanvragen bij de Bindend Studieadvies Commissie. In de mededeling staat op welke wijze de student zich voor een hoorzitting door de Bindend Studieadvies Commissie kan aanmelden. Studenten die zich niet aanmelden voor een hoorzitting bij de Bindend Studieadvies Commissie, ontvangen een definitief negatief bindend studieadvies.

8. De Bindend Studieadvies Commissie is gemandateerd om namens de decaan uitstel te verlenen van het negatief bindend studieadvies indien er sprake is van persoonlijke omstandigheden. Zo spoedig mogelijk na afloop van de hoorzitting wordt bepaald of er uitstel wordt verleend.

9. Een negatief bindend studieadvies heeft voor de student tot gevolg dat hij zich gedurende de volgende drie studiejaar niet kan inschrijven voor dezelfde of, indien aanwezig, verwante bacheloropleiding bij EB. Verwante opleidingen zijn:

- BSc Actuariële Wetenschappen, BSc Econometrie en Data Science en BSc Business Analytics
- BSc Economics and Business Economics en BSc Fiscale Economie

10. Aan een student die uitstel van het bindend studieadvies krijgt, zal bij herinschrijving in een volgend studiejaar wederom het studieadvies als bedoeld in lid 1 worden uitgebracht. Bij herinschrijving moet de student opnieuw aan de norm van 48 EC voldoen, waarbij de reeds behaalde vakken buiten beschouwing worden gelaten. Indien de student, om het volledige eerste jaar af te ronden, minder dan het aantal EC's dient te behalen dan die in de norm is vastgesteld, voldoet de student aan de norm als alle resterende eerstejaarsvakken behaald zijn.

11. Tegen een besluit inzake een negatief bindend studieadvies kan binnen zes weken na de dag waarop het besluit is bekendgemaakt, beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor de Examens.

4. In artikel 6.4, deel A, van de OER is – voor zover hier van belang – het volgende bepaald:

1. De decaan verbindt geen afwijzing aan het studieadvies, indien er sprake is van persoonlijke omstandigheden en de student als gevolg hiervan in redelijkheid niet geacht kan worden te hebben voldaan aan de norm bedoeld in artikel 6.3 lid 2.

2. Indien een persoonlijke omstandigheid, als bedoeld in lid 3 van dit artikel, zich voordoet, maakt de student daarvan zo spoedig mogelijk melding bij de studieadviseur tijdens een persoonlijk gesprek onder opgave van:

- a. de periode waarin de omstandigheid zich voordoet of voordeed;
- b. een omschrijving van de omstandigheid en de ernst ervan;
- c. de mate waarin de student niet aan het onderwijs of een tentamen kan deelnemen of heeft kunnen deelnemen.

De student draagt zorg voor het aanleveren van bewijsstukken om zijn melding te onderbouwen en bespreekt deze met de studieadviseur.

3. Als persoonlijke omstandigheden in de zin van dit artikel worden uitsluitend aangemerkt:

- a. ziekte van de student;
- b. lichamelijke, zintuiglijke of andere functiestoornis van de student;
- c. zwangerschap van de student;
- d. bijzondere familieomstandigheden;
- e. het lidmaatschap van een medezeggenschapsraad of opleidingscommissie van de universiteit;
- f. het lidmaatschap van een visitatiecommissie bedoeld in hoofdstuk 5a van de WHW;
- g. het lidmaatschap van het bestuur van een studentenorganisatie van enige omvang met volledige rechtsbevoegdheid, dan wel van een vergelijkbare organisatie van enige omvang,

bij wie de behartiging van het algemeen maatschappelijk belang op de voorgrond staat en die daartoe daadwerkelijk activiteiten ontplooit;

h. in individuele gevallen omschreven activiteiten in het belang van de universiteit, zulks, met inachtneming van de richtlijnen van het College van Bestuur, ter bepaling van de decaan;

i. topsport of topcultuur: de student heeft de officiële UvA-topsportstatus of UvA-topcultuurstatus van de studentdecanen gekregen en kan aantonen dat zijn sportschema of culturele activiteiten tot studievertraging hebben geleid.

5. Artikel 7, deel A, van de OER bevat een hardheidsclausule:

In gevallen waarin de onderwijs- en examenregeling niet voorziet, en in gevallen waarin sprake is van onevenredige benadeling of onbillijkheid van overwegende aard, beslist de decaan onder wie de opleiding valt, tenzij het de bevoegdheid van de examencommissie betreft.

6. Niet in geschil is dat appellant niet voldoet aan de vastgestelde BSA-voortgangsnorm. Appellant heeft in het academische jaar 2024-2025 36 EC behaald en heeft daarmee niet voldaan aan de BSA-voortgangsnorm van 48 EC aan eerstejaarsvakken voor de bacheloropleiding Actuariële Wetenschappen.
7. Het College is, anders dan verweerder, van oordeel dat, in casu, de ADHD-stoornis gedurende het gehele academische jaar van invloed zou kunnen zijn geweest op de studiebelastbaarheid, hoewel de diagnose pas laat heeft plaatsgevonden. Verweerder mocht het appellant dus niet tegenwerpen dat de diagnose dermate laat heeft plaatsgevonden. Het College meent derhalve dat het besluit een motiveringsgebrek kent nu een pas later gediagnositeerde stoornis wel invloed kan hebben op de studiebelastbaarheid in de daaraan voorafgaande periode. Het College is dan ook, samenvattend, van oordeel dat uit de stukken en het verhandelde ter zitting aannemelijk is geworden dat de door appellant gestelde persoonlijke omstandigheden in enige mate van invloed kunnen zijn geweest op de door appellant behaalde studieresultaten.
8. Het College is echter van oordeel dat het gebrek kan worden gepasseerd, op basis van artikel 6:22 van de Algemene wet bestuursrecht, nu appellant geen persoonlijke omstandigheden heeft aangedragen, welke onderbouwd zijn met overtuigende bewijsstukken, die zouden moeten leiden tot uitstel van de BSA-voortgangsnorm. Het College volgt verweerder in zijn stelling dat, nu appellant niet tijdig en veelvuldig in contact is getreden met de studieadviseur en geen overtuigende bewijsstukken heeft overlegd die de impact van de persoonlijke omstandigheden onderstrepen, het niet mogelijk is om een causaal verband vast te stellen tussen de aangedragen persoonlijke omstandigheden en de studieresultaten. Nu het vaststellen van een causaal verband niet mogelijk is, meent het College dat verweerder goede grond heeft te twijfelen of de aangevoerde persoonlijke omstandigheden voldoende verklaring vormen voor de behaalde studieresultaten. Daarbij merkt het College nog wel op dat, hoewel het raadzaam is om de studieadviseur te raadplegen en een mate van zelfstandigheid van studenten mag worden verwacht het onderhouden van contact geen verplichting en vereiste is om in aanmerking te komen voor uitstel van de BSA-voortgangsnorm.
9. Alles overziend volgt het College het oordeel van verweerder dat de door appellant aangevoerde persoonlijke omstandigheden geen voldoende verklaring geven voor het niet hebben kunnen voldoen aan de BSA-voortgangsnorm door appellant. Verweerder heeft daarom in redelijkheid kunnen besluiten om appellant een negatief BSA toe te kennen. Het bestreden besluit is niet in strijd met het recht. Het beroep is ongegrond.

III. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens

1. verklaart het beroep ongegrond;
2. bepaalt dat afschrift van deze beslissing gezonden wordt aan:
 - partijen;
 - de decaan van de Faculteit Economie en Bedrijfskunde;
 - het College van Bestuur en
wordt zonder vermelding van de namen van betrokkenen ter beschikking gesteld aan belangstellenden.

Amsterdam, 6 oktober 2025

A. van der Weerd-Kramer LLB
secretaris

mr. M.H.E. Mathon
voorzitter

Tegen deze beslissing kan appellant(e) binnen 6 weken beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA te Den Haag. Voor meer informatie zie www.raadvanstate.nl/studentenzaken.